

Varför födas i ett stall?

Vi befinner oss i årets mörkaste tid. Alla adventsljus lyser hoppfullt om att det kommer en ljusare tid. Hela vår värld lever i en mörk tid. ”Skapelsen ropar som i födslovåndor... i väntan på att Gud skall befria oss”(Rom.8:22). Vid Advent, som betyder väntan på ”Herrens ankomst”, får vi påminna oss om både det som hänt och det som skall komma. För två tusen år sen var Maria höggravid och levde verkligen i väntans tider. Tänk att ha Guds Son sprattlande i sin egen mage. Vow! En sån spänning både för Maria och Josef. Rida på en åsna till Betlehem, var nog inte den mest häftiga upplevelse att göra när man var gravid. Jag vet ju bara hur jag kände det när värkarna kom igång vid mina födslar. Varje litet gupp i bilfärden till sjukhuset var smärtsamt. Det enda jag hade i tankarna var en säng. När Maria och Josef väl kom till Betlehem hittade de inte någonstans att bo. Jag kan tänka mig att paniken var nära för Maria; ”Var skall jag föda någonstans? Jag kan ju inte föda på gatan”.

Jag kommer ihåg när Victor skulle födas, vår första pojke. Vi var på ett studiebesök på sjukhuset några veckor tidigare. Där informerade de oss, om att jag kunde få bada badkar när värkarna satte igång, ta med mig egen avslappnande musik, hänga i lianer för att reducera värkarna och få massage av min man, Ola. Men inget av detta var aktuellt när det väl gällde. Ola fick inte ens pilla på mig. Jag blev irriterad när han satt och åt en apelsin intill mig. Doften var hemsk. Så jag kan tänka mig hur Maria kände sig. Till slut fick de plats i ett stall bland djuren. Hur roligt kan det ha varit. Där luktade det säkert inte så gott. Men det var på detta enkla och till synes ovärdiga sätt som Gud själv valde att födas till jorden. Varför? Tänk om Jesus hade fötts i ett palats i en varm säng. Det hade varit värdigt för en kung, för Gud som han var. Men då skulle alltid människan som lider nöd på olika sätt kunna säga; ”Han vet inte hur vi har det”.

”Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron, för att få förbarmande och nåd i den stund vi behöver hjälp”. Heb.4:15 Han ville kunna identifiera sig med de allra lägsta i samhället, de som inte är välkomna någonstans. Till de som inte har eget tak över huvudet, utan får hitta sig till trappuppgångar, källare, toaletter och kanske enkla kojor. Jesus har en speciell förkärlek till dessa människor. Han vet hur det känns att bli ratad, förkastad och vara utsatt. Därför känner vi Hans närvaro på ett alldeles speciellt sätt på Café Trappanér, vårt Café för Hemlösa. Han är vår ständiga hedersgäst. Han kom till dem som vandrar i mörkret och det har vi alla gjort på olika sätt.

”Det folk som vandrar i mörket skall se ett stort ljus, över dem som bor i döds-skuggans land skall ett ljus skina klart...Deras bördors ok, deras skuldrors gissel och deras plågares stav bryter du sönder. Ty ett barn är fött, en son är oss given. På Hans axlar vilar herradömet och Hans namn är: Underbar i råd, Våldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Jes. 9:2,4.6

Det var endast genom kärlekens väg, som Gud kunde lösa människan från sina bördors ok, skuldrors gissel och plågarens stav. Guds kärleks väg, var att låta sin son födas som ett barn, mitt bland oss och visa oss vem Gud är. Att han är kärleken. Han låg till bords bland syndarna och berättade att det finns förlåtelse och hopp när vi ödmjukar oss och tror på Honom. Jesus lever fortfarande mitt ibland oss och erbjuder sin förlåtelse, befrielse och helande för alla som vill ta emot den. Jag önskar dig en välsignad jul med Guds Frid och Ljus. Han älskar dig!